

CANDELA

Informátor pro farnost Hranice na Moravě, Partutovice a Potštát
ročník II. číslo 27. 3. červenec 2022

Odpověď nedělního žalmu:

Jásejte Bohu, všechny země!

Kapka rosy z Božího slova: Ježíš je Boží syn, ale přesto vyhledává pomoc lidí. Posílá své učedníky před sebou, aby připravili srdce těch, kteří se s ním mají setkat. Takovouto pomoc a spolupráci Pán čeká od každého člověka, který v něj uvěří.

Evangelium z neděle Lk 10,1-12.17-20

VĚNOVALI NÁM CELÝ SVŮJ ŽIVOT

Díváme se na svatého Cyrila a Metoděje s vděčností, což ostatně víceméně dělá celý národ. Jenže naše vděčnost k nim prýští z jiných pramenů, než je tomu u obyčejných literárních historiků a dějepisců. I my jsme jim ovšem vděční za to, že nám vytvořili náš spisovný jazyk, že stojí u kolébky naší národní kultury. Jenomže nezůstáváme stát u toho jazyka, národní jazyk nám není nejvyšší životní hodnotou, není nám modlou. Vzpomínáme si, že sv. Pavel pod vedením Ducha Svatého kdysi napsal: „*Kdybych mluvil jazyky lidskými a andělskými, lásky však kdybych neměl, byl bych jako měď zvučící a jako zvonec znějící*“ (1 Kor 12,1). Není rozhodující, jakým jazykem mluvíme, nýbrž co jím mluvíme, zda jím mluvíme pravdivé, silné, životodárné věci. Nemyslete si, že ten náš národní jazyk nám je, nebo že nám má a může být lhostejný. Nic nám není lhostejné, ale musí to všechno mít duši a touto duší je ona Pavlovská láska. Více než za svůj spisovný jazyk jsme tedy sv. Cyrila a Metoděje vděční za jejich nesmírnou lásku, která je přivedla k tomu, že se o nás zajímali, a to do té míry, že nám věnovali celý svůj život.

Křesťanství nepatří do muzea

Cyryl a Metoděj nám přinesli křesťanství. I toto dnes leckdo uzná jako jejich záslužný čin. Dokonce v úvodu k naší nové ústavě se o křesťanství děje hezká zmínka. A nám to přece nestačí. O křesťanství se totiž děje hezká zmínka jako o něčem, co snad kdysi bylo moderní, co bylo kdysi pokrokem, ale dnes už je překonané. Pro nás však není a nikdy nebude křesťanství pouhou etapou v historickém vývoji, nikdy nebude hotové k uložení do muzea. Neříkáme, že v něm není vývoje, je v něm vývoj, má v něm být vývoj, ale takový, jaký je mezi malým potůčkem a veletokem, v němž onen potůček vzrostl, takový, jako je mezi malým stromečkem a velikým, košatým dubem, v němž onen stromeček dospěl stáletým vzrůstem. V onom věkovitém dubu je toho velmi mnoho, co nebylo v malém stromečku, a přece je to jedna živá bytost, a Vltava se stejně jmenuje Vltava v Praze nebo u Mělníka jako někde na Šumavě, kde je ještě malým potůčkem.

Ve známé cyrilometodějské písni jsou slova: „*Dědictví otců zachovej nám, Pane.*“ Tím dědictvím otců je míněna ona naše křesťanská víra. Víra je nezasloužený dar Boží, a je tedy třeba se za ni modlit, vyprošovat si ji. Na druhé straně to však není mrtvé dědictví, při němž by záleželo hlavně na tom, aby nám je nikdo neukradl, s nímž by tedy bylo nejlépe se někam schovat, kde je

klid a ticho, je-li ovšem ještě někde na světě takový koutek. Mít víru, pravou křesťanskou víru, neznamená pouze odříkat „*Věřím v Boha*“ se všemi dodatky a vysvětlivkami, jak je obsahují různé katechismy. Mít víru znamená už teď vidět neviditelné. Znamená cítit, že Bůh je ve mně, že Ježíš Kristus je ve mně. Ten Ježíš, po němž toužili celá tisíciletí proroci. Ten Ježíš, jenž se narodil v Betlémě, jenž prošel agónií getsemanskou a kalvářskou, jenž se stále rodí, trpí a vítězí v srdcích lidstva. Tento Ježíš je ve mně, protože mne má rád vášnivější láskou, než jakou si mohou vymyslet a představit nejbujnější fantazie básnické. Věřit znamená tedy věřit v takovou Ježíšovu lásku a žít z ní a podle ní.

sv. Cyril a Metoděj

Víra není jen dědictví otců

To není lehké, to není maličkost. Chápete proto, proč jsem řekl, že víra není jen dědictví otců. Víra je vzepětí všech sil za tím účelem, abych nikdy nezapomněl, že Ježíš mne má tolik rád, a abych se nechoval nedůstojně, zbaběle, abych nehleděl pošetile jiné lásky. Věřit znamená vzpínat se stále k tomuto Kristu, být přesvědčen, že každou svou polovičatostí a špatností se mu vzdaluji, že se mu vzdaluji každým svým požitkářstvím, svou lží a leností, kdežto naopak čím více se upřímně snažím, abych byl hodný a čistý, obětavý a poctivý, přímý a pravdivý, tím více je mi patrna jeho blízkost, která mi už zde na zemi dává nepřemožitelnost a nesmrtelnost světců a mučedníků. Naše modlitba by tedy neměla znít pouze: „*Dědictví otců zachovej nám, Pane,*“ nýbrž: „*Zachovej mi sílu, Pane, abych nikdy neochaboval v onom hledání Tebe, abych byl stále víc a víc připraven vše obětovat a všeho se vzdát, když je to Tvá vůle.*“

P. Adolf Kajpr, SJ

CO SPOJUJE NEVĚŘÍCÍ A VĚŘÍCÍ

Člověk, kterého věřící nazývají „*nevěřící*“, je úžasným svědkem naděje. Moje naděje je totiž stejná jako ta, kterou hledá on; já mám jen tu výhodu, že naději pokládám za neomezenou – ani nemoc, ani smrt neznamenají její konec. Podíváme-li se na to, co se skutečně děje každého rána, pak je to tatáž naděje, která nás staví na nohy, tebe, mého bratra nazývaného „*nevěřící*“, i mě, který se už neodvažuje označit za „*věřícího*“ – jediné, co mi mé úvahy dovolují říci, je: „*Já špatně věřící.*“ Nedokážu samozřejmě říci, o co se opírá naděje těch, kteří nevěří. Vím jen jedno: existuje.

Poklad věřícího člověka nazývám radost. Radost z jistoty, že je milován a že se díky své svobodě učí milovat. Křesťané vědí, že Bůh – Láska a evangelia nám umožňují trochu do tohoto tajemství proniknout. Tato láska je jedním ze základních rysů, na kterých se zakládá podobnost člověka a Boha. V Bohu je v plnosti, v každém člověku se teprve rozvíjí.

Neustálá žízeň po štěstí

Použiji obraz otisku pečeti ve vosku... Ve vosku mé duše vyhloubil svůj otisk někdo jiný, Bůh. A tato prohlubeň, to je má potřeba Boha. Tento obraz dobře vystihuje, co denně prožívám. Zdá se mi, že ta prohlubeň v mé duši, kterou tak silně pociťuji, mě doprovází odjakživa; je to neustálá žízeň po štěstí, po radosti, po naplnění. A je těžké s tak absolutní hloubinou v duši žít, ale na druhé straně je v ní i příslib, že Bůh ji naplní. Bez ustání mě doprovází výkřik jednoho přítele z dob mého dospívání: „*Ne, to není možné, aby naše cesta, naše skutečná cesta nevedla nikam!*“

Díky životním okolnostem, jimiž jsem byl veden sem a tam, jsem pochopil, že v životě křesťana existují tři jistoty: a přece je pravda, že věčný Bůh je láska, a přece je pravda, že jsme milováni, a přece je pravda, že jsme svobodní.

A za ta léta jsem zakusil, že Bůh dokáže být něžný. Bůh svou něhu tisícerym způsobem dává najevo každému, kdo se dá do hledání Boha. Tyto projevy Boží něhy jsou světlem, jsou silou. Důvěřujme! I když si často myslíme, že Boží něha stále nepřichází, přijde vždy dost brzy na to, abychom neztratili odvahu a pokračovali ve své pouti.

www.pastorace.cz

Biblická hádanka

Kdo komu řekl? „*Překonal jsi moudrosti a blahobytem pověst, kterou jsem slyšela. A to mi nebyla sdělena ani polovina.*“

Správná odpověď z minula:

Náchor a Háran – Gn 11,26-27

POŘAD BOHOSLUŽEB

v týdnu od 3. VII. do 10. VII. 2022

kalendář	Místo	Čas kněz	Intence – úmysl mše svaté
14. neděle v mezidobí 3. VII. Měsíční sbírka	Ústí	7:00 P. Milan	Za † Ludmilu Markovou, manžela, sestru a živou rodinu
	Hranice	8:30 P. Milan	Za † manžela, sourozence, rodiče z obou stran a na poděkování za dar zdraví
		10:00 P. Milan	Za † vnuka, tatínka a živou rodinu
		18:30 P. František	Za † manžela Bohuslava Honse, za živou rodinu Honsovu, Jančíkovu, Buzinisovu a DVO
	Potštát	8:00 P. František	Za † Žofii Sikora, rodiče a DVO
	Partutovice	9:30 P. František	Za † Jozefa a Ludmilu Jahnovy, na poděkování za dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu
Pondělí 4. VII. <i>sv. Prokop</i>	Hranice	8:00 P. Milan	Za † rodinu Nasvetrovu a Fabiánovu
	Hranice lázeňská kaple	15:30 P. František	Na úmysl dárcce
Úterý 5. VII. <i>sv. Cyril a Metoděj</i> slavnost	Ústí	7:00 P. František	Za živou a † rodinu Ptáčkovu, Hlavinkovu a Tolášovu
	Hranice	8:30 P. František	dantis
	Potštát	8:00 P. Milan	<i>volný úmysl</i>
	Partutovice	9:30 P. Milan	<i>dle zápisu v kostele</i>
Středa 6. VII. <i>sv. Marie Goretti</i>	Hranice	8:00 P. Milan	Za živé a † členy společenství živého růžence a DVO
	Ústí	7:00 P. František	Za † Karla Vykopala, živou rodinu a DVO
Čtvrtek 7. VII. <i>sv. Wilibald</i>	Hranice	17:30 P. Milan	Za † manžela Eduarda, rodiče z obou stran, DVO a BP pro celou jeho rodinu
	---	---	---
Pátek 8. VII. <i>sv. Kilián</i>	Hranice	17:30 P. František	Za † tety Evu a Hedviku, za dar zdraví pro celou živou rodinu
	Partutovice	17:30 P. Milan	Za rodiče Schwarzovy, syna, vnuka, snachu, zetě, vnučku, rodiče a sourozence z obou stran
Sobota 9. VII. <i>sv. Veronika Giuliani</i>	Hranice	8:00 P. Milan	Za † P. Josefa Červenku, živou a † rodinu a DVO
15. neděle v mezidobí 10. VII.	Ústí	7:00 P. František	Za † Jana Žeravíka, snachu Marii, živou rodinu a DVO
	Hranice	8:30 P. František	Za † rodiče Jakubkovy a Naiserovy a DVO
		10:00 P. František	Ke cti Nejsvětější Trojice, sv. Judy Tadeáše, za DVO
		18:30 P. Milan	Na poděkování za 30 let společného života s prosbou o Boží ochranu pro celou rodinu
	Potštát	8:00 P. Milan	Za † manžela a syna a za BP pro živou rodinu
	Partutovice	9:30 P. Milan	Za živé a † farníky

Ohlášky

* Žehnání nového sedes, ambonu a oltáře proběhlo minulou nedělí při oslavě patrocina v kostele v Ústí.

Výrobu provedl stolař pan Miroslav Toláš se svým spolupracovníkem panem Jaro-mírem Hapalou.

Celková cena díla je Kč 169.000,-- Sběrka konaná při bohoslužbě v Ústí vynesla částku Kč 43.560,-- Zbývající část doplatí obec Ústí. Všem upřímně Pán Bůh zaplať!